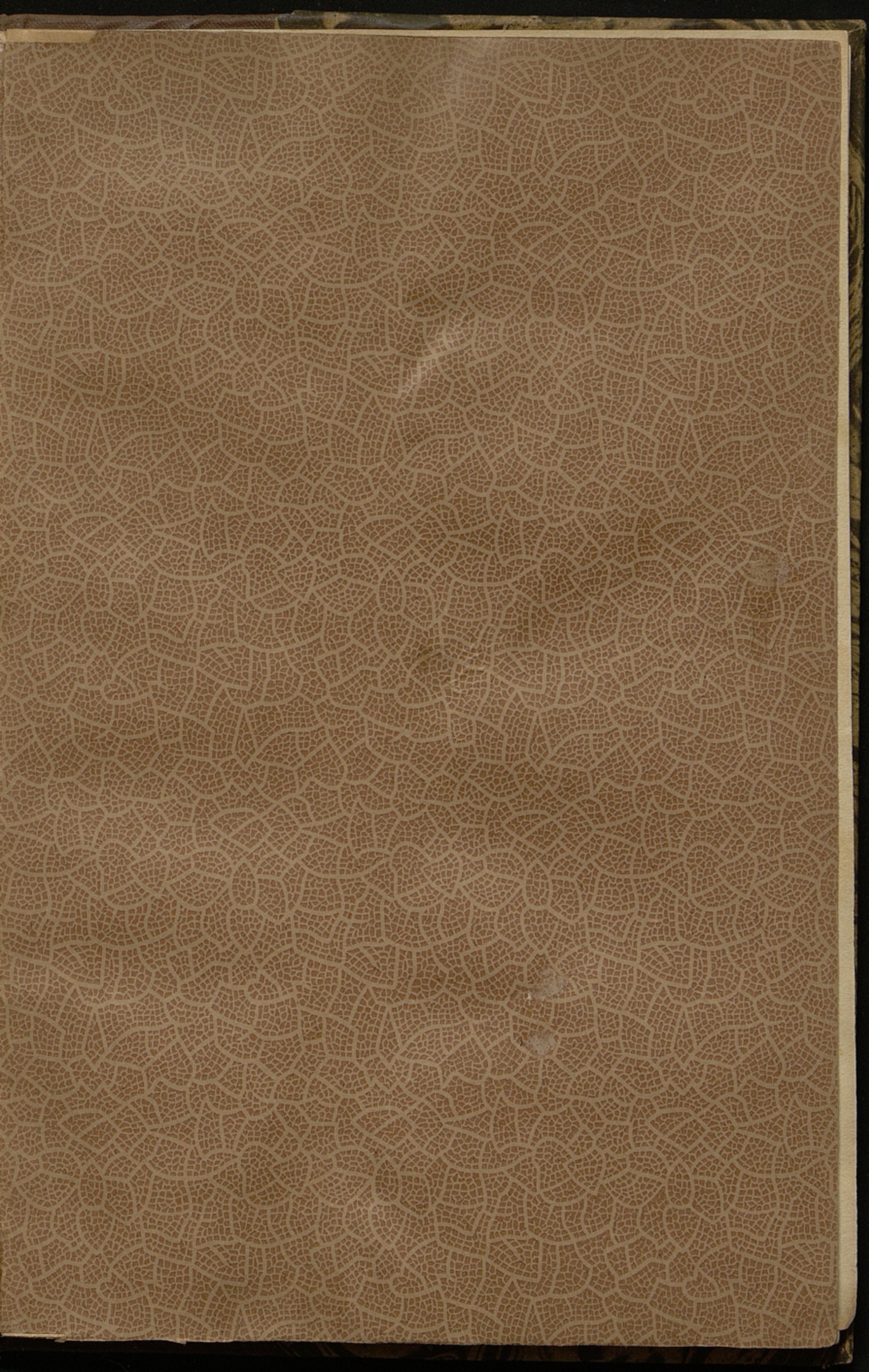
BEHRENS

NORSK
FOLKE
SANG-
BOG

FIRSTEMMIGE

LETTE MANDSKOR

FOR

SEMINARIER OG SANGFORENINGER

VED

JOH. D. BEHRENS.

ÆLDRE RÆKKE.

FJERDE UDGAVE.

KRISTIANIA.

FORLAG AF JOH. D. BEHRENS.

BERGEN. Edv. B. Giertsen. KRISTIANIA. Feilberg & Landmark. THRONDHJEM. K. A. Staff.

J. Chr. Gundersens Bog- & Nodetrykkeri.

NORSK

FOLKE-SANGBOG

FOR

FIRSTEMMIGT MANDSKOR

AF

JOH. D. BEHRENS.

FØRSTE BIND.

FJERDE UDGAVE.

KRISTIANIA.

FORLAG AF JOH. D. BEHRENS.

BERGEN. Edv. B. Giertsen. KRISTIANIA. Feilberg & Landmark. THRONDHJEM. K. A. Staff.

J. Chr. Gundersens Bog- & Nodetrykkeri.

Første Afdeling.

No. 1. Sangen.

Melodi af **F. Silcher,**
harmoniseret af **Joh. D. Behrens.**

Andantino.

mf dolce.

V. 1. Syng kun i din Ung-doms Vaar, i din ly - - se Som-mer;

mf dolce.

V. 2. Haa-ret graa-ner, San-gens Elv fly - der me - - re stil - le,

1. San-gens Væld fra Hjer-tet gaar, og til Hjer - - tet kom-mer.

2. rin - der, før du ved det selv, ud i Min - - dets Kil - de.

1. En - gang di - ne Ung-doms-kvad vil, naar Hø - sten kom-mer, glad

2. Sødt er da hvert Ung-doms-kvad, som en Røst ve - mo - dig - glad

1. to - ne dig i - mø - - - - de, to - ne dig i - mø - de.

2. i de tau - se Lun - - - - de, i de tau - se Lun - de.

b—.

+ No. 2. Bannersang.

Tempo di marcia. R. Bay.

f

V. 1. Se, Fre - dens En - gel svæ - ver huldt o - ver gam - le Nord, og

f

V. 2. Men vi - ger Fre - dens En - gel for U - freds on - de Aand, an-
V. 3. Paa Dov-re da den stan - der, be - redt til man-dig Dyst, og
V. 4. Og hvor sig Kam-pen ste - der, paa Bøl - ge el - ler Jord, den

mf

1. Fri - heds-pal - men hæ - ver sig fro - dig let og stor; og

mf

2. ta - stes Pal - mens Sten - gel af no - gen fiendt-lig Haand, vil
3. svin-ger Nor - ges Ban - ner ud - o - ver Land og Kyst. Og
4. føl - ge Sejr og Hæ - der i Old - tids - min - ders Spor! Og

f

1. Nor - ges Lø - ve hvi - ler ved Træ-ets stær - ke Fod og

f

2. Pal - mens Blomster rø - ve Ørn el - ler Le - o - pard, da
3. un - der det sig sam - le dets Søn - ner, Mand ved Mand, at
4. Eg med Lau - ren blan - de sit Løv til Krans at sno om

1. o - ver Da - len smi - ler med Fryd og ro - ligt Mod.

2. rej - ser Nor - ges Lø - ve sig med sin Hel - le - bard.
3. kjæmpe for det gam - le, det fri - e Fæ - dre - land.
4. Hel - tens hø - je Pan - de for hæv - det Fri - heds Ro!

C. N. Schwach.

† No. 3. Rejsesang.

Tysk Folkemelodi.

Vivace. *mf*

V. 1. Se Nor-ges Blomsterdal! Far-vel, du kval-me Fan-ge-krog! den
V. 2. Hør Fjel-dets stol-te Fos! Nys brød den Vintrens Baand og Tvang, nu
V. 3. Tys Gjøk fra Bjer-ke-kvist sit „Ku - ku“ slaar af Hjer-tens Grund, lidt
V. 4. Saa blaa som Himlens Hvælv fra Hyt-tens Dør, saa skjelmsk paaklem, to
V. 5. Og faar vi end en Skur, lidt Regn gjør Bon-dens A - ker godt; vi
V. 6. Naar hjem til Dont og By vi van-dre maa fra Lan-dets Lyst, med

1. vil-de Gra-ne-skog er nu saa dej-lig, sval! Tra la la la! Ja,
(B. ll.:) Tra la la la la la!
2. gaar den frit sin Gang og brummer Bas til os. Tra la la la! Ja,
(B. ll.:) Tra la la la la la!
3. klod-set er hans Mund, han mener: „Tak for sidst!“ Tra la la la! Ja,
(B. ll.:) Tra la la la la la!
4. Øj - ne tit-te frem og ler som Fre-ja selv. Tra la la la! Ja,
(B. ll.:) Tra la la la la la!
5. sky-ed al-drig Vaadt, det er mod vor Na-tur! Tra la la la! Ja,
(B. ll.:) Tra la la la la la!
6. „Glemmigej“ ved Bryst vi synge højt mod Sky: Tra la la la! Ja,
(B. ll.:) Tra la la la la la!

1-6. ly-stelig det er i Nord blandt Fjeld og Li og Fjord, blandt Fjeld og Li og Fjord!

A. Aabel.

+ No. 4. Kongesang.

Andante maestoso. G. B. Lully.

mf

V. 1. Gud! sign vor Kon-ge god, giv ham i Fa - rer Mod, giv ham din

mf

V. 2. Højt svær-ger Nor - ges Mand, hver i sit Kald, sin Stand, Tro - skab sin

f

1. Fred! Giv du ham vi - se Raad, styrk ham i al hans Daad,

f

2. Drot. Tro - fast i Liv og Død, tap - per i Krig og Nød

mf

1. styrt Svig og Ond - skab kaad i Stø - vet ned!

mf

2. al - tid vort Nor - ge lød Gud og sin Drot.

N. Fogtmann.

• No. 5. Tilfjelds!

Andantino. Dansk Folkemelodi, harmoniseret af Joh. D. Behrens.

mf f

V. 1. Lev saa vel da, Folk i Da - le! nu det skal til Sæ-ters gaa.
Som-me-ren til Fjel-det lokker, Ko - en vil i Baas ej staa. Kvalmt er

mf f

V. 2. Lev saa vel, du kjæ-re Hyt-te! Vintren var du lun og god.
Nu skal Bjergets fri - ske Luftning brin-ge Liv i stiv-net Blod. Nat-ten

1. Fjøs og tom er La - de, gis - sent staa de tom - me Spand, men til-

2. der er lys som Da - gen, Dug-gen fal - der tyst og tæt og paa

1. fjelds er ri - ge Bej - ter, der er nu vort Ka - na - an.
(B. 11.:) men til - fjelds er ri - ge

2. Græs og fag - re Blom-mer læg - ger den et Per - le - net.
(B. 11.:) og paa Græs og fag - re

P. A. Jensen.

No. 6. Rejsesang.

Norsk Folkemelodi,
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

Allegretto.

V. 1. Hør det kal - der, hør det lok - ker, hør det mil-de Sommer-bud!
Bo - gen bort nu! Fod paa Nak - ken! nu det gaar til Sko-ven ud.

V. 2. Og naar at - ter vi skal sam - les, Fug-le lig i Fan-ge - bur,
brin - ge vi vel Skat-te med os, Ga - ver fra en rig Na - tur.

1. Med den vev - re Laks i Fos - sen, med den vil - tre Gjed paa Fjeld
duk - ke vi i El - ve - dy - bet, sprin-ge vi i Bak-ke - held.

2. Frisk da, Gut - ter! Hør det lok - ker, hør det kjæ-re Sommer - bud!
Bort fra Bo - gen! Fod paa Nak - ken! nu det gaar til Sko-ven ud.

P. A. Jensen.

+ No. 7. Island.

Norsk Folkemelodi.

Andante con moto.

mf

V. 1. Y - derst mod Nor - den ly - - ser en Ø

mf

V. 2. Op til det sæl - som-me Ej - - land . . . drog
V. 3. Me - dens det syn - ken-de Nor - - dens . . . Magt
V. 4. Skjøndt vo - re Fræn - der bag is - - dæk - te Mur

f *mf*

1. klart gjen-nem Is - slag og Taa - ge; der ved en Bjergild, som

f *mf*

2. først vo - re her - li - ge Fæ - dre, med sig fra Nor - ge de
3. del - tes og maat-te for - sa - ge, blev der paa Is - land be-
4. ly - de maa frem-me - de Lo - ve, kan de dog sen - de til

f

1. al - - drig kan dø, Old - ti - dens Bil - le - der vaa - ge.

f

2. Høj - - sæ - det tog, der at op - rej - se det be - dre.
3. va - - ret og lagt Livs - sæd for kom - men - de Da - ge.
4. Nor - - ges Na - tur Læng-se - lens Kvad o - ver Vo - ve.

mf *f*

1. Der - fra gaar Sag - net vidt o - ver Sø som en Maa - ge.

mf *f*

2. Nor - rø - na - maal de i en - som - me Krog skul - de hæ - dre.
3. Der nu et Tegn paa Stam - mer - nes Pagt staar til - ba - ge.
4. Hjem-lig det naar til os som en Lur dybt fra Sko - ve.

A. Munch.

No. 8. Høje Fjeld.

Norsk Folkemelodi,
harmoniseret af F. A. Reissiger.

Allegretto quasi Andantino.

mf

V. 1. Hø - je Fjeld, det gjør Him-len trang. So - len den kom-mer saa

V. 2. O, mit Folk, naar skal So - len ret naa ned for Fjel - de - ne
V. 3. Se, de kom - mer! Hvor Fri - hed er, spi - rer de fag - re - ste
V. 4. Mærk paa Fjel - det! Hver Dag, som gaar, svin - der jo Taa - ger, som

1. sil - - - - de, ser paa Tind og paa Fjel - de - hang,

2. di - - - - ne! Oppe paa Høj - den did bær' den let; —
3. Blom - - - mer. Det er sagt, hvad En ret har kjær,
4. va - - - - re. Me - re Mand du i - mor - gen staar,

1. glit-trer i Fos og i Kil - - de; helst dog til Da - len, til

2. lys til de Glemte der - in - - de! Kom-mer ej Da - ge, som
3. sav - ner ej Sol el - ler Som - mer. Der - af vi dra - ge et
4. tyng-re til Thinge at sva - - re, bed - re til Kir - ke, til

1. Stæ - ren og Sva - len den vil - - de . . .

2. Haa - kons til - ba - ge for hi - - - ne? . .
3. Var - sel for Da - ge, som kom - - mer. . .
4. Fest og til Vir - ke at fa - - - re! . .

O. Skavlan.

No. 9. For Norge.

Melodi af **A. E. M. Gretry,**
harmoniseret af **F. A. Reissiger.**

Con moto.

mf

V. 1. For Nor - ge, Kjæmpers Fø - de - land, vi den-ne Skaal vil tøm-me!
og naar vi først faa Blod paa Tand, vi sødt om Fri - hed drømme.

mf

V. 2. Hver tap - per Helt, blandt Klip-per fød, vi drik-ke vil til Æ - re!
Hver ær - lig Norsk, som Læn-ker brød, skal e - vig el - sket væ - re

V. 3. En Skaal for dig, min kjæk-ke Ven! og for de nor-ske Pi - ger!
og har du En, saa Skaal for den! og Skam faa den, som svi - ger!

V. 4. Og nok en Skaal for Nor - ges Fjeld, for Klip-per, Sne og Bak-ker!
Hør, Dov - res Ek - ko raa - ber Held, for Skaalen tre Gang' tak-ker.

f *mf*

1. Dog vaagne vi vel op en - gang og bry-de Lænker, Baand og Tvang. For

f *mf*

2. Den vre-de Livvagts Vaaben-brag for-kla - rer tro-lig Nordmænds Sag. Hver
3. Og Skam faa den, som el-sker Tvang og ha - der Pi - ger, Vin og Sang! En
4. Ja, tre Gang' tre skal al - le Fjeld for Nor-ges Sønner raa-be Held! End-

f

1. Nor - ge, Kjæmpers Fø - de - land, vi den - ne Skaal ud - tøm - me!

f

2. ær - lig Norsk, blandt Klip-per fød, vi drik - ke vil til Æ - re!
3. Skaal for dig, min kjæk-ke Ven! og for de nor - ske Pi - ger!
4. nu en Skaal for dig, mit Fjeld! for Klip - per, Sne og Bak - ker!

J. N. Brun.

No. 10. Dansk Fædrelandssang.

Maestoso. — H. E. Krøyer.

mf

V. 1. Der er et yn - digt Land, det staar med bre - de Bø - ge nær
V. 2. Der sad i for - dums Tid de har - nisk-klæd-te Kjæmper, ud-
V. 3. Det Land end - nu er skjønt, ti blaa sig Sø - en bel - ter, og

1. sal - ten Ø - ster-strand, nær sal - ten Ø - ster - strand; det
2. hvi - le - de fra Strid, ud - hvi - le - de fra Strid; saa
3. Lø - vet staar saa grønt, og Lø - vet staar saa grønt; og

1. bug - ter sig i Bak - ke, Dal, det hed - der gam - le Dan - mark, og
2. drog de frem til Fienders Men; nu hvi - le de - res Be - ne bag
3. æd - le Kvin - der, skjønne Møer og Mænd og ra - ske Svende be-

1. det er Fre - jas Sal, . . . ja! det er Fre - - - jas Sal.
(T. 1l, B. 1l.:) Fre - - - jas . . . Sal.
2. Hø - jens Bau - ta - sten, . . . bag Hø - jens Bau - - - ta - sten.
(T. 1l, B. 1l.:) Bau - - ta - - - sten.
3. bo de Dan - skes Øer, . . . be - bo de Dan - - - skes Øer.
(T. 1l, B. 1l.:) Dan - - skes . . . Øer.

A. Oehlenschläger.

No. 11. Sangerafsked.

Andantino.
Helt Kor.
Fr. Abt.

mf

V. 1. Nys sej-led vi en sol-blank Ti-me her-ind med Ju--bel-
(B. II.:) her-ind med Ju-bel-

mf
Helt Kor.
V. 2. Snart gli-de vi, mens Maa-nen rin-der, hjem-ad paa nat--lig
(B. II.:) hjem-ad paa nat-lig

V. 3. Saa lad kun Af-skeds-stun-den bre-de sin Skumring om vor
(B. II.: sin Skumring om vor

Halvt Kor. mf
f

1. kor og hør-te Pint-se-klokker ki-me rundt om den dy-be Fjord. Og

f mf *Halvt Kor.*
2. Sti; af Dag, som svandt, skjød stille Min-der med Ord og Me-lo-di. Men,
3. Sjæl, den sprenges ej vor Bro-der-kjæ-de ved Klangen af Farvel. Som

fs crescendo.
fz

1. Løv og Li-er kransed vor Færd saa smukt, paa Bøl-gen Sol---skin
(B. I, II.:) paa Bølgen Sol-skin

fz
fz crescendo.
2. som paa Bøl-ge-grunden Sølvmaanens Pragt, staar nu til San---gen
(B. I, II.:) staar nu til San-gen

3. gla-de Trækfugl-ska-re vi bort nu fly, fra Sang til Sang vi
(B. I, II.:) fra Sang til Sang vi

Helt Kor.

1. dan-sed til To-nens Flugt. Ja, Løv og Li - er kran-sed vor Færd saa

Helt Kor.

2. bun-den vor Bro - der-pagt. Ja, som paa Bøl - ge - grun-den Sølv-maa-nens
3. fa - re; — Velmødt paa-ny! Som gla - de Trækfugl - ska - re vi bort nu

1. smukt, paa Bøl - gen Sol - - - skin dan - sed til To - nens Flugt.
(B. 1, II.:) paa Bølgen Sol - - skin

2. Pragt, staar nu til San - - - gen bun - den vor Bro - der - pagt.
(B. 1, II.:) staar nu til San - - gen
3. fly, fra Sang til Sang . . . vi fa - re; — Velmødt paa-ny!
(B. 1, II.:) fra Sang til Sang vi

L. Dietrichson.

No. 12. Aftensang.

Andantino. C. H. Rinck.

V. 1. Af - ten - so - len smi - ler o - ver Jor - den ned,

V. 2. Ik - kun Bæk - kens Vo - ve ris - ler sag - te - lig,
V. 3. In - gen Af - ten brin - ger Standsning i dens Fjed,
V. 4. Saa mit Hjer - te stun - der i sin Kjær - lig - hed,

1. og Na - tu - ren hvi - - ler taus i hel - lig Fred.

2. gjen-nem Mark og Sko - - ve frem den slyn - ger sig.
3. in - gen Klok-ke rin - - ger den til Ro og Fred.
4. til jeg en - gang blun - - der i en e - - vig Fred.

H. Hoffmann (v. Fallersleben).

No. 13. Til Norden.

B. Crusell.

Grave.

mf

V. 1. Hell dig, du hö-ga Nord! Hell dig, vår fo-sterjord! Kraft och mod,

V. 2. Hell dig, du fri-a strand! Hell dig, du hjeltars land! E-nig-het,

V. 3. Hell er, I gamla berg! Jät-tar, med jern till märg! Fjäll och haf

1. lif och blod vi of-fre för din ä - - - ra.

2. tro-fast-het är di-na sö - - ners lä - - - ra.

3. al-drig slaf i Man-hem sko - - la bä - - - ra!

1. Kraft och mod, lif och blod vi of-fre för din ä-ra.

2. E-nig-het, tro-fast-het är di-na sö-ners lä-ra.

3. Fjäll och haf al-drig slaf i Manhem sko-la bä-ra!

Coda.

Lef-ve, lef-ve, lef-ve vort fo-ster - - land! . . .

J. B. Cøster.

* No. 14. Norges Fjelde.

Animato e ben marcato. H. Kjerulf.

V. 1. Nor-ges bed-ste Værn og Fæ-ste er dets gam-le Fjeld.

V. 2. Hør fra U-rens Styrtning Lu-rens kla-gen-de Sig-nal!
V. 3. Vel-ten ven-ter paa dets Skrenter. Bon-den pas-ser paa,
V. 4. In-gen Fej-de kan han spej-de. Hæng da Rif-len hen!

1. Skumle Død sig skju-ler i dets dy-be Hu-ler. (B. I.:) Var-den,

ben

2. Jæ-ger-kje-den skri-der langs ad Aa-sens Si-der, (B. I.:) Fjel-dets
3. om han snart kan la-de Fri-heds Bar-ri-ka-de (B. I.:) ned fra
4. Gam-le Bjør-ne-skyt-te, krans med Løv din Hyt-te! (B. I.:) Tap-pre

1. Varden, op-pe paa dets Top-pe, spej-der Dag og Kveld,
(B. I:) op - - pe . . . paa dets Top - - pe, . . .
(B. II.:) spej-der,

mar - - - - ca - - - - - - - - - to.

2. Fjeldets Stemmer den for-nemmer fra den dy-be Dal,
(B. I:) Stem - - mer den for-nem - - mer . . .
(B. II.:) fra den —
3. ned fra Tin-den o-ver Fienden som et U-vejr gaa,
(B. I:) Tin - - den o - ver Fien - - den . . .
(B. II.:) som et —
4. Tap-pre Jæ-ger, tøm et Bæ-ger for dit Fjeld og den,
(B. I:) Jæ - - ger, tøm et Bæ - - ger . . .
(B. II.:) for dit —

V. 1-3. *p* — V. 4. *f* — *ff*

1. spej-der Dag og Kveld.

p — *f* — *ff*

2. fra den dy - - be Dal.
3. som et U - - vejr gaa.
4. for dit Fjeld og den!

Henr. Wergeland.

* No. 15. Fædrelandssang.

Tempo di marcia. **R. Nordraak.**

mf

V. 1. Ja, vi el - sker det - te Lan - det, som det sti - ger

mf

V. 2. Det - te Lan - det Ha - rald bjer-ged med sin Kjæm-pe-
V. 3. Bøn - der si - ne Øk - ser bryn-te, hvor en Hær drog
V. 4. Vist - nok var vi ik - ke man - ge, men vi strak dog
V. 5. Nor - ske Mand i Hus og Hyt - te tak din sto - re
V. 6. Ja, vi el - sker det - te Lan-det, som det sti - ger

f

1. frem fu - ret, vejr-bidt o - ver Vandet med de tu-sind Hjem,

f

2. rad, det - te Lan-det Haakon værged, me-dens Ejvind kvad;
3. frem; Tordenskjold langs Kysten lyn-te, saa den ly - stes hjem.
4. til, da vi prøv'des nog - le Gan-ge, og det stod paa Spil;
5. Gud! Han har vil - let dig be-skytte, skjønt det mørkt saa ud.
6. frem fu - ret, vejr - bidt o - ver Vandet med de tu - sind Hjem.

p

1. el - sker, el - sker det og tæn - ker paa vor Far og Mor og den

p

2. paa det Lan - det O - laf mal - te Kor-set med sit Blod, fra dets
3. Kvinder selv stod op og stre - de som de va - re Mænd, An - dre
4. ti vi hel - ler Lan - det brændte, end det kom i Fald, hu - sker
5. Alt, hvad Fæ - dre - ne har kjæm-pet, Mø - dre-ne har grædt, har den
6. Og som Fæ - dres Kamp har hæ - vet det af Nød til Sejr, og - saa

mf f

1. Sa - ga - nat, som sænker Drømme paa vor Jord, og den Sa - ga - nat, som

mf f

2. Hø - je Sverrer tal - te Ro - ma midt i - mod, fra dets Hø - je Sverrer
3. kun-de ba - re græ - de, men det kom i - gjen, An - dre kun - de ba - re
4. ba - re hvad, som hændte ned paa Fredrikshald! hu - sker ba - re hvad, som
5. Her - re stil - le lempet, saa vi vandt vor Ret! har den Her - re stil - le
6. vi, naar det blir krævet, for dets Fred slaar Lejr! og - saa vi, naar det blir

mf

1. sæn - - ker — sæn - ker Drøm - - - me paa vor Jord.
(Bassi:) sæn - ker fag - re Drøm-me

mf

2. tal - - - te — tal - te Ro - - - - ma midt i - mod.
(Bassi:) Sver - rer tal - te Ro - ma
3. græ - - - de, men det kom, ... det kom i - gjen!
(Bassi:) ba - - re græ - de, men det
4. hænd - - te — hænd-te ned . . . . paa Fre - drikshald!
(Bassi:) hvad, som hænd - te ned paa
5. lem - - - pet, saa vi vandt, . . . vi vandt vor Ret.
(Bassi:) stil - le lem - pet, saa vi
6. kræ - - - vet, for dets Fred — . . . dets Fred slaar Lejr!
(Bassi:) og - saa vi vil for dets Fred slaa Lejr!

B. Bjørnson.

No. 16. Mindets Bæger.

Menuetto maestoso. | Norsk Folkemelodi, harmoniseret af Joh. D. Behrens.

mf

V. 1. I Ro - sen-lund un - der Sa - gas Hal, der gjem-mer hel-li - ge

V. 2. Ti El - ven nyn - ner et gam-melt Kvad, der bæ - res vidt o - ver

V. 3. Vi van - dre da til den kla - re Strøm i Sa - gas fre - de - de

1. Min-der, med sag-te ris - len-de Bøl-ge-fald den kla - re Søk-kvabæk[1])

2. Strande, om A - sers Drot, som ved Bredden sad og drak af ris - len-de

3. Ri - ge; vort Nordens ly - se - ste Fremtidsdrøm vil der af Bøl-ger-ne

1. rin - der. Der er en Kalk, ... saa sød og sval, ... af

(B. ll.:) Der er . . . . . en Kalk, saa sød . . . . . . og sval, af

2. Van - de. Mens Sa - gas Aand . . . . i den - ne Drik . . . . det

(B. ll.:) Mens Sa . . . . gas Aand i den - - - - - - ne Drik det

3. sti - ge. Ti O - dins Æt . . . . . har in - tet Væld, ... der

(B. ll.:) Ti O - - - - - dins Æt har in - - - - - - tet Væld, der

1. det - te Væld at tøm - me, og Nor - dens Mænd fra

2. Svund-ne aa - ben - ba - red, stod Frem-tids Syn for

3. me - re lif - lig kvæ - ger, end det - te Haab for

---

[1]) „Søkkvabæk" kaldtes den Strøm med „de svale Bølger", hvor Saga boede.

1. Fjeld og Dal gaa did i vaag - ne Drøm - me.

2. O - dins Blik af Min - dets Glans for - kla - ret.
3. Nor - dens Held, som bor i Min - dets Bæ - ger.

J. S. Welhaven.

No. 17. Vårt land.

Maestoso. F. Pacius.

f *espressivo.* *mf*

V. 1. Vårt land, vårt land, vårt fo - ster-land! ljud högt, o dy - ra ord! Ej

f *espressivo.* *mf*

V. 2. Vårt land är fat - tigt, skall så bli för den, som guld be - gär, en
V. 3. O land, du tu - sen sjö - ars land, der sång och tro - het byggt, der

fz *fz* *f*

1. lyfts en højd mot him-lens rand, ej sänks en dal, ej sköljs en strand mer

fz *fz* *f*

2. främ-ling far oss stolt for - bi; men det-ta lan - det äl - ska vi, för
3. lif - vets haf oss gett en strand, vår forntids land, vår fram-tids land, var

ff *ritardando.*

1. äl - skad än vår bygd i Nord, ... än vå - ra fä - ders jord.
(B. ll.:) mer äl - skad än vår bygd, än

ff *ritardando.* *ff*

2. oss med mo-ar, fjäll och skär . . . . . ett guldland dock det är.
(B. ll.:) för oss med mo - ar, skär ett
3. för din fat - tig-dom ej skyggt, ... var fritt, var gladt, var tryggt!
(B. ll.:) var för din fat - tig - dom ej skyggt,

J. L. Runeberg.

No. 18. Norges Storthing.

B. Klein.

Moderato.

mf

V 1. Nor-ges Høj - tids-stund er kom - men, aab - net har sig Thingets

mf

V. 2. Se, der sid - der Gudbrandsda-len i en gam-mel Gub-be
V. 3. Der er Horden[6] med Haa - lo - gen[7]. Dø-len ta - ler Lan-dets
V. 4. Ni - dar-os[9] og Bjørgvin[10] sid-der der i gjæ - ve Bor-ger-
V. 5. Haakons Hal[12] og O - lafs Kir - ke[13] rej - se vil - le de af

crescendo. *f*

1. Hal. Højt og lydt i Hel-lig-dom-men rø - ster nu hver Nor-ges

crescendo. *f*

2. graa! Naar han rej-ser sig i Sa - len hø - rer al - le Fyl - ker[3]
3. Ret. Som den kla-re Øks i Sko - gen, dybt og hjem - ligt to - ner
4. mænd. I en Dommer og en Rid-der tri - ner Os - lo frem i-
5. Grus. Ha, det var Nor-man-na - vir - ke! var det ik - ke A - kers-

mf

1. Dal. Ag-de - sid[1] og Thrønde-la - gen[2] sam-men nu kan veksle

mf

2. paa. Blaa som si - ne eg - ne Fjor-de sid - de de der ve - ster-
3. det Nor-ge hø - rer gam-le Stemmer, Asbjörns[8] Røst fra Medal-
4. gjen. O, hvad Fryd for di - ne Taar-ne, A - kers-hus[11] i hvi-den
5. hus? Og hvad Fryd for di - ne Taar-ne, saa du Haakons Tid i-

1) Den gamle Benævnelse paa den østlige og sydlige Del af Kristianssands Stift. 2) Den største Del af Throndhjems Stift. 3) Saa kaldtes de Smaariger, hvori Landet før var delt. 4) Den største Del af Akershus Stift. 5) Oplandenes Thingsted, det nuværende Ejdsvold. 6) Beboerne af Hordaland, nuværende Søndhordlen og Nordhordlen i Bergens Stift. 7) Beboerne af Haalogaland, nuværende Nordlandene. 8) Asbjørn fra Medalhus var en Bonde, som paa Thinge talte med stor Frimodighed til Kongen. 9) Throndhjem. 10) Bergen. 11) Fordum et Slot, nu en Fæstning ved Kristiania. 12) Haakon den Gamles Hal i Bergen. 13) Throndhjems Domkirke.

1. Ord; Dovre i sin Døl er dra-gen nu til Thinge for sit Nord.

2. fra; hø-je Opland[4] ta'r til Or-de som paa sit Ejdsi-vi-a[5].
3. hus; on-de Ti-ders Flugt forglemmer dets E-rindring i sin Rus.
4. Sky! Her-re-dag af O-delsbaarne sam-les at-ter i dit Ly.
5. gjen! Det be-ror paa Nor-ges Kaarne; Ti-dens Gu-der er dens Mænd

H. Wergeland.

No. 19. Vandresang.

C. M. Weber.

Moderato.

V. 1. Fra Ø-stens Væld til Dal og Fjeld ned-

V. 2. Med ly-stig Sang vi gaa vor Gang, ej

1. straa-ler nu Mor-ge-nens Glans. O,

(B. 1, II.:) O, sva-le Luft!

2. spør-ge vi hve-den, ej hvor, og

(B. 1, II.:) Snart hist snart her,

1. Sko-vens Duft! O, gyld-ne Straa-le-krans!

2. hvor vi er, der Fri-hed og Mun-ter-hed bor!

P. A. Wolf.

No. 20. Høstsang.

Andante. P. Flemming.

V. 1. Vin - ge - de Ska - rer fly de sor - te Sko - ve; un - der dem

V. 2. Ak, om jeg kun - de føl - ge Fug - lens Ba - ner, vil - de jeg
V. 3. Her, hvor min Glæ - de klang fra al - le Da - le, her, hvor min
V. 4. I mi - ne Drømme gror der Lil - jer fag - re, der ser jeg

1. fa - - rer Storm paa vil - dest Vo - ve, o - ver dem blin - ker

2. blun - de dog blandt mør - ke Gra - ner; hist i det Fjer - ne
3. spæ - de Blomst er lagt i Dva - le, her vil jeg spre - de
4. øm - me For - aars - al - fer flag - re; af mi - ne Gra - ve

1. Stjer-nen mildt og vin - - ker To - get til Pal - mer - nes Ly.

2. vin - ker in - gen Stjer - ne saa sødt som Drøm-me - ne her.
3. om min dunk-le Re - de Vin - gen, og ven - te min Blund.
4. dan-ne de en Ha - ve, væk - ke mig smi - len - de der.

J. S. Welhaven.

*No. 21. Sømanden.

Allegro moderato. M. A. Udbye.

f *fz* *fz* *f* *fz* *fz*

V. 1. O - ver u - kjendte Dyb paa det svul - men - de Hav . . .

V. 2. Der er Gam-men i Land, hvor den rød - men - de Mø . . .

V. 3. Naar mit An - ker er let - tet, og svan - hvi - de Sejl . . .

mf *mf*

1. gaar min spor - lø - se Vej; den gaar fa - re - fuld o - - ver en

2. gaar blandt Blom - mer i Lund, men min Længsel dog staar til den

3. for den bru - sen - de Vind hen - - - ja - ger mit Skib o - ver

ff *f* *f* *ff*

1. ga - ben - de Grav, men jeg bæ - ver dog ej. Be-

2. bru - sen - de Sø med den bøl - gen - de Grund. Be-

3. bøl - ge - krust Spejl, o! da flam - mer min Kind. Be-

fz *fz* *fz* *fz*

1-3. kym-ring, Be - kym - ring ej tri - ves paa Ha - - - vet!

(B. II. :) Be - - - kym - ring

S. Sivertson.

* No. 22. Solnedgang.

Andante sostenuto. *crescendo.* **J. G. Conradi.**

V. 1. Det spre-des mer og mer det dunk-le Graa, mildt
crescendo.
V. 2. Hvor dej-lig skin-ner Ve-sten o-ver Muld! det
V. 3. Fred mel-lem Men-ne-sker, Guds Fred paa Jord! hans

1. Af-ten-so-len ser paa grøn-ne Stran - - - - -
2. er som Him-len hist i Af - - ten - - stil - - - - -
3. Dug paa hver u - skyl-dig Blomst her - - ne - - - - -

crescendo.
1. de; Hav - fla - den sam-ler op det smuk-ke Blaa, som
crescendo.
2. le op - - sam - led i sit Skjød alt Jor-dens Guld, at
3. de! Du gyld - ne Sol, som da - ler mild og stor, o,

decrescendo. *morendo.*
1. svøm-med Him-len paa de stil-le Van - - - - de.
decrescendo. *morendo.*
2. ej det skul-de Brø-dres Hjer-ter skil - - - - le.
3. dal ej o - ver no - gen Bro-ders Vre - - - - de!

F. J. Hansen.

No. 23. Nordens Enhed.

Maestoso. B. Crusell.

mf

V. 1. Læn - ge var Nor - dens her - li - ge Stam - me

V. 2. At - ter det Skil - te bø - jer sig sam - - men;

1. spal - tet i tren - de syg - nen - de Skud; Kraften, som kun - de

(T. 11, B. 11.:) tren - de . . . .

2. en - gang i Ti - - den vor - der det Et; da skal det fri - e,

(T. 11, B. 11.:) Ti - den . . . .

1. Ver - - den be - her - - sket, tyg - ge - de Sul fra

2. mæg - - ti - ge Nor - - den fø - re til Se - jer

1. Fremme - des Bord, tyg - ge - de Sul fra Frem-me - des Bord.

2. Fol - ke - nes Sag, fø - re til Se - - jer Fol - ke - nes Sag.

C. Ploug.

No. 24. Nordmandssang.

Norsk Folkemelodi,
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

Allegretto.

mf

V. 1. Vi Nord-mænd vil syn-ge for Nor-ge en Sang,
hun har vel for - tjent den og faar den en - - gang

mf

V. 2. Hun bad os ind til sig, den - gang vi var Smaa,
og gav os sin Sa-ga med Bil - le - - der paa;
V. 3. Vi gik ned til Fjorden og stir - re - - de mod
den a - ske - graa Bau-ta, saa sik - ker den stod.
V. 4. Hun tog os ved Haanden og Føl - ge hun gav
bort der-fra til Kir-ken, saa stil - le og lav,
V. 5. Hun strød-de sin Sne o - ver Fjel-de og Li,
bød saa si - - ne Gut-ter at staa dem paa Ski.
V. 6. Hun sat - te de va - kre-ste Jen - ter i Rad
at føl - ge vor I - dræt med Smil og med Kvad,
V. 7. Da lød der et Fremad! et Frem-ad end - - nu
paa Fæ - dre - ne - - Maal og med Fæ - dre - ne - - Hu.

crescendo poco a poco.

mf *f* *mf*

1. paa stær-ke-re Maal med Ka - no - - ner til, hvis

mf *crescendo poco a poco.* *f* *mf*

2. vi læ - ste saa Ø - jet blev stort og vaadt; da
3. Hun stod der, hun og - saa, sa' In - - gen-ting; men
4. hvor Fæ - dre - ne yd - mygt har bø - - jet Knæ, og
5. Hun knu - ste med Storm-haand det Nord - havs Spejl, bød
6. og selv sad hun højt i sin Sa - - ga - stol med
7. For Fri - hed, for Norsk-hed, for Nor-ge Hur - ra! Og

poco ritardando.

1. el - lers hun ly - ster og An - - dre vil!

poco ritardando.

2. smil - te den Gam - le og nik - - ked blot.
3. sten - sat - - te Hau - ger laa rundt i - - kring!
4. mild'-lig hun sag - de: „Gjør I som de!"
5. saa si - - ne Gut - ter at hej - - se Sejl.
6. Maa - ne - - skins - - kaa - ben op - un - - der Pol.
7. Fjel - de - - ne selv raa - ber langt Hur - ra!

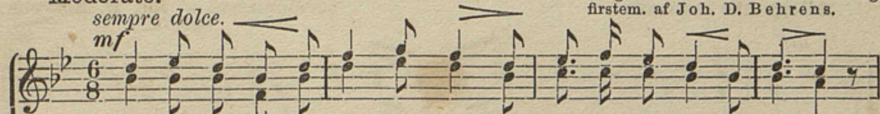
B. Bjørnson.

No. 25. Modersmaalet.

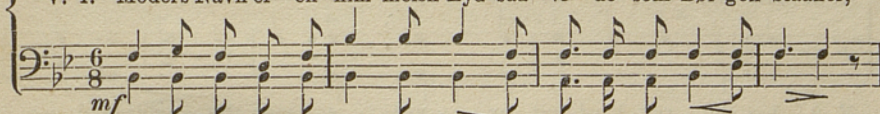
Melodi af **H. Rung.**
Efter Originalens trestem. Harmonisering
firstem. af Joh. D. Behrens.

Moderato.

sempre dolce.
mf

V. 1. Moders Navn er en him-melsk Lyd saa vi - de som Bøl-gen blaaner,

mf
sempre dolce.

V. 2. Modersmaal var de Kongers Sprog, vi mindes med Fryd og hæ - dre;
V. 3. Modersmaal er det Ro-sen - baand, som Sto-re og Smaa om-slyn-ger;
V. 4. Modersmaal er vort Hjerte - sprog, kun løs er al frem-med Ta - le;

1. Mo - ders Røst er den Spæ - des Fryd og glæ - der naar Is - sen

2. Mo - ders Maal var de Kjæm-pers og, vi kal - de med Stolt - hed
3. i det le - ver kun Fæ - dres Aand, og der - i kun Hjer - tet
4. det a - le - ne i Mund og Bog kan væk - ke et Folk af

1. graa-ner, sødt i Lyst og sødt i Nød, sødt i Liv og

2. Fæ - dre, sødt i Lyst og sødt i Nød, sødt i Liv og
3. gyn - ger, sødt i Lyst og sødt i Nød, sødt i Liv og
4. Dva - le, sødt i Lyst og sødt i Nød, sødt i Liv og

p

1-4. sødt i Død, sødt . . . . . . i Ef - ter - mæ - let.

(B. II.:) sødt i Død og sødt i

p

N. F. S. Grundtvig.

No. 26. Magnus Barfod.

Allegretto marcato.

Melodi af B. Crusell,
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

V. 1. Mit al-ler-før-ste Kon-ge-ord med Slag paa Skjold, det var at kal-de højt fra Bord hver Kjæm-pe bold.
V. 2. Jeg ku-ren Fred-lyst ar-ved ej, men Ha-ralds Blod; paa Val gaar ba-net Kon-ge-vej for Kon-ge-mod.
V. 3. Og Sværdet svang jeg i min Haand mod Fien-dens Magt, og at-ter saa jeg Nor-dens Aand til Kræf-ter vakt.
V. 4. Den slum-red i min Fa-ders Tid, halv kvalt af Mjød; jeg vak-te den i mun-ter Strid paa Liv og Død.
V. 5. Jeg fremmest gik paa blo-dig Val, ej æn-sed Saar: „Til Æ-ren Kon-ger bej-le skal, men ej til Aar!

Halv. Heyerdahl.

No. 27. Dalkarlasång.

Tempo di marcia.

Otto Lindblad.

Jag vet ett land, långt upp i hö-gan Nord, ej varmt och rikt som Sö-derns län-der, men hjer-tan klap-pa der för fo-ster-jord, och

f
man-dom bor, ja man - dom bor på Siljans grö-na strän-der; och
p
sko - gar su - sa der i dy - ster prakt, och elf - var bru-sa der från
trakt til trakt: ett herr-ligt land, ett herr - ligt land, I go - de Da - la-
män! I go - - de Da - la - män! och hvem det
(B. II.:) I . . . . . go - de . . . . Da - - - - - - la - - män! och hvem det
diminuendo.
pp
lan - det en - gång sett, han läng-tar dit, läng-tar dit i - gen.

G. Nyblæus.

No. 28. Unge Gjenbyrds Liv.

Maestoso, *f* — J. H. Stuntz.

V. 1. Un - ge Gjenbyrds Liv i Nor - den, Røst fra vo - re Fæ - dres

V. 2. Nej! du styr - rer Ti - dens Slum - mer, for at vog - te paa dens

V. 3. Un - ge Gjenbyrds Liv i Nor - den, For - tids Røst og Frem - tids

mf *fz*

1. Grav! vil du styr - re Ver - dens Or - den, bry - de

2. Tarv, og du vra - ger ty - ske Krum - mer, for at

3. Syn! rul fra Læ - ber - ne som Tor - den, tænd i

mf *crescendo.*

1. Aan - dens Ba - ner af? vil du styr - re Ver - dens Or - - den,

(B. ll.:) styr - re Ver - dens Or - - den,

2. løf - te e - gen Arv, og du vra - ger ty - ske Krum - mer

(B. ll.:) vra - ger ty - ske Krum - mer

3. Sjæ - le - ne som Lyn! rul fra Læ - ber - - ne som Tor - den,

(B. ll.:) rul, ja! rul som Tor - - den,

p

1. bry - de Aan - dens Ba - ner af? vil du

(T. ll.:) vil du bre - de Old - tids . . .

2. for at løf - te e - gen Arv. Mens du

(T. ll.:) Mens du kal - der fromt til - - -

3. tænd i Sjæ - le - ne som Lyn! Trøst de

(T. ll.:) Trøst de Ban - ge, styrk de . . .

1. bre - de Old - tids Mør - - - ke o - ver Nu-tids kla - re
(T. II.:) Mør - - - ke . . . . o - ver Nu - tids kla - - re . . .

2. kal - der fromt til - - ba - - - - ge, frem du hi - ger u - den
(T. II.:) ba - - - ge, ... frem du hi - ger . . . u - - - den . . .
3. Ban-ge, styrk de Sva - - - - ge, flok de Stærke Mand ved
(T. II.:) Sva - - - ge, ... flok de Stær - ke . . . Mand ved . . .

f

1. Dag? vil du væk - ke vil - den Styr - - - ke,

f

2. Sky; mens du min - des gam - le Da - - - ge,
3. Mand! Skab en ny, en e - vig Sa - - - ge

mf crescendo e marcato.

f *f*

1. For - dom, Had og Vaa-ben-brag? vil du væk - ke vil - den
(T. II.:) vil du væk - - - - - - ke

mf crescendo e marcato. *f*

2. her - ligt var - sler du om ny; mens du min - des gam - le
(T. II.:) mens du min - - - - - - des
3. om vort skjøn-ne Fæ - dre-land! skab en ny, en e - vig
(T. II.:) skab en ny, ... en

fz *fz*

fz *fz*

1. Styr - ke, For - dom, For - dom, Had og Vaa - ben - brag?

fz *fz*

fz *fz*

2. Da - - ge, her - ligt, her - ligt vars - ler du om ny.
3. Sa - - ge — Sa - ge om vort skjøn-ne Fæ - dre - land.

C. Ploug.

* No. 29. Fædrelandssang.

Con moto ed energia. F. .A Reissiger.

f

V. 1. Hø - jest løf - ter jeg nu Guld - po - ka - len
(T. ll.:) for mit

f

V. 2. He - den - old har Sagn om si - - ne Hel - te
(T. ll.:) vidt fra
V. 3. Ros og Rig - dom skal ej lang - vejs sø - ges
(T. ll.:) som et
V. 4. Jeg er stolt; jeg kan ej Plet - ter fin - de
(T. ll.:) paa min

mf

1. for mit Fæ - dre - land, tøm - mer
(T. ll.:) Fæ - - - - - - - - - - - - dre - - land,
(B. ll.:) tøm - mer den for . . .

mf mf

2. vidt fra Land og Sø; fik end
(T. ll.:) Land . . . . og Sø;
(B. ll.:) fik end Nu - et . . .
3. som et blo - digt Rov; hjem - me
(T. ll.:) blo - - - - - - - - - - - - - - digt Rov;
(B. ll.:) hjem - me nu i . . .
4. paa min Mo - ders Dragt; hvor jeg
(T. ll.:) Mo - - - - - - - - - - - - - - ders Dragt;
(B. ll.:) hvor jeg fær - des, . . .

1. den for Fjel - det og for Da - len og den hø - - - je
(B. ll.:) Fjel - det og . . . . for . . . Da - len

2. Nu - et ej dets Styr - ke - bel - te, skal ej Sag - - - net
(B. ll.:) ej dets Styr - - - ke - - - bel - te,
3. nu i Fre - dens Favn de ø - ges un - der Fri - - - heds
(B. ll.:) Fre - dens Favn . . . de . . . ø - ges
4. fær - des, staar hun for mit Min - de i sin Skjold - - mø-
(B. ll.:) staar hun for . . . . mit . . . Min - de

mf

1. Strand: Fjel-det med sin Malm, sin Pragt af Sko-ve og sit

(B. ll.:) Fjel-det med sin . . . Malm, . . . sin . . . Pragt af . . . Sko-ve

mf f mf

2. dø. Der er end-nu mangen Strid at stan-de for en

(B. ll.:) Der er end-nu . . . man - - - gen . . Strid at . . . stan-de

3. Lov. Bjer-gets Hul-dreslægt til Bon - den skat-ter, Da-len

(B. ll.:) Bjer-gets Hul-dre - - - slægt. . . til . . Bon-den . . . skat-ter,

4. pragt. Der-for løf-ter hø-jest jeg Po-ka-len for mit

(B. ll.:) Der-for løf-ter . . . hø - - - jest . . jeg Po - - ka-len

f

1. Fug - le - kor, Da - len, svøbt i Guld og Blom-ster-

(B. l.:) Da-len, svøbt i . . . . Guld og Blom - - ster - - -

f f

2. fy - - rig Slægt; Aan-dens Sværdslag fal - de li - ge

(B. l.:) Aandens Sværdslag . . . fal - de li - - - ge . . .

3. gi - - ver Guld, og det vre - de Hav, sin Bej - ler

(B. l.:) og det vre - de . . . Hav, sin Bej - - - ler . . .

4. Fæ - - dre - land! tøm-mer den for Bøl - gen og for

(B. l.:) tøm-mer den for . . . Bøl - gen og . . . for . . .

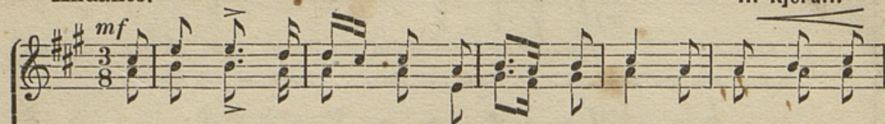
1. flor, lunt bag Stran-den ved den mør-ke Vo - - - - ve!

2. kjækt paa Bar-ba-rens og Fi-li-strens Pan - - - - de!
3. huld, mild-nes ved de mun-tre Blaamænds Lat - - - - ter.
4. Strand, Fos og Fjeld og hver en Blomst i Da - - - - len!

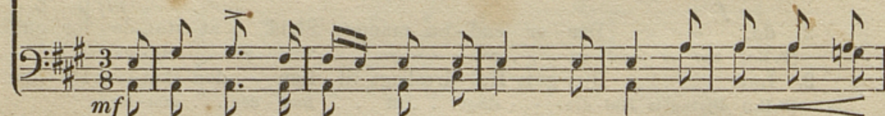
P. A. Jensen.

* No. 30. Brudefærden.

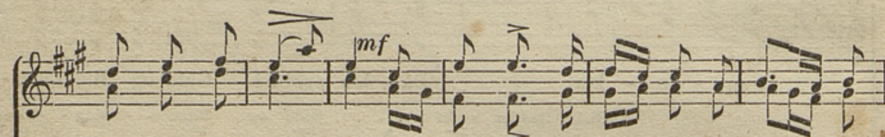
Andante. H. Kjerulf.

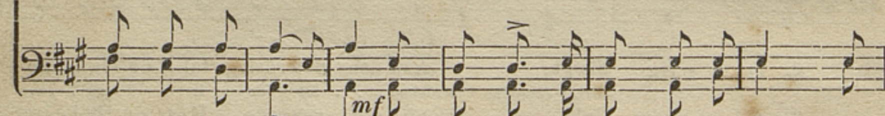
V. 1. Der aan-der en tin - dren-de Som - mer-luft varmt o - ver Har-

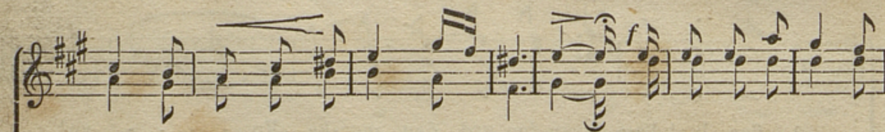
V. 2. En Old - ti - dens Konge - dat - ter, dejlig og prud, med Guld-kro - ne
V. 3. Alt ris - ler det lok - ken-ke To - ne - fald af Gan-ger og
V. 4. Saa dra - ge de frem - ad med ly-ste - ligt Spil hen - o - ver den

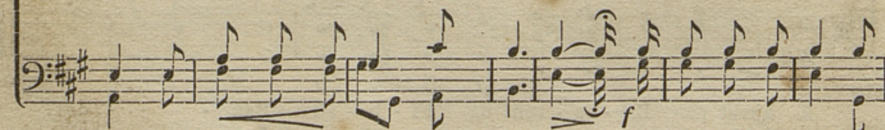
1. dangerfjords Van - de, hvor højt op mod Him - len i blaa - lig

2. paa og Skar - la - gen i Stav - nen hun sid - der den prægti - ge
3. Slaat o - ver Vo - ven; fra Fjeld og til Fjeld rul - ler Bøs - sens
4. blin - ken - de Fla - de, og Baad ef - ter Baad sig slutter der-

1. Duft de mæg-ti - ge Fjel - de stan-de. Det skinner fra Bræ, det

2. Brud, saa fa - ger som Fjorden og Da - gen. Lyk-sa - lig den Brudgom
3. Knald, og Glæ-des-raab sva-re fra Sko-ven. Med Brudens smaa Terner
4. til med Bryl - lups-gjæster, saa gla - de. Det blaaner fra Kløft, det

1. grøn-nes fra Li, sit Hel - ligdagsskrud staar Eg - nen klædt i; ti,
(T. II, Bas.) grønnes Hel - lig-

2. svin - ger sin Hat, nu fø - rer han hjem sin dy - re - ste Skat, og
(T. II, Bas.) svinger fø - rer
3. dri - ves der Skjemt og Kjø - - ge - me - stren har ik - ke glemt at
(T. II, Bas.) dri-ves Kjø - ge - - - - -
4. skin - ner fra Bræ, det duf - ter fra blomstrende A - - bild - træ. Ær-
(T. II, Bas.) skinner duf - ter

Allegro.

1. se! o - ver grønkla-re Bøl - ge hjemgli - - der et Bru - de - føl - ge.

2. ser i de Øj - - ne mil-de sit Liv som et Bryl-lups-gil-de.
3. fyl - - de u - standse - lig Kru-set til Æ - - re for Bru - de - hu - set
4. vær - dig staar Kir-ken paa Tangen og sig - - ner med Klokke - klangen.

Andantino con moto.

1. (Tenori:) Aa - haa! Aa - hej! La la la la la la la la! Aa - haa! Aa - hej!
(Bassi:) Dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum

2. (Tenori:) Aa - haa! Aa - hej! La la la la la la la la! Aa - haa! Aa - hej!
(Bassi:) Dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum
3. (Tenori:) Aa - haa! Aa - hej! La la la la la la la la! Aa - haa! Aa - hej!
(Bassi:) Dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum
4. (Tenori:) Aa - haa! Aa - hej! La la la la la la la la! Aa - haa! Aa - hej!
(Bassi:) Dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum dum

mf

1. La la la la la la! Ti, se! o-ver grønkla-re Bøl - - - ge hjem-
dum dum dum dum dum dum! Ti, se! o-ver grøn-kla-re

mf

2. La la la la la la! Han ser i de Øj - - - ne mil - - - de sit
dum dum dum dum dum dum! Han ser i de Øj - - ne
3. La la la la la la! Han fyl-der u-standse-lig Kru - - - set til
dum dum dum dum dum dum! Han fyl-der u-stand-se-lig
4. La la la la la la! Ær-vær-dig staar Kir-ken paa Tan - - - gen og
dum dum dum dum dum dum! Ær-vær-dig staar Kir-ken paa

f

1. gli - der et Bru - - de-føl - - - - - - - - - - - ge. Aa-
Bøl - - - - - - ge . . . hjem-gli-der et Bru - - - de-føl-ge.

f

2. Liv som et Bryl - - lups-gil - - - - - - - - - - - de. Aa-
mil - - - - - - de . . . sit Liv som et Bryl - - - lups-gil-de.
3. Æ - re for Bru - - de-hu - - - - - - - - - - - set. Aa-
Kru - - - - - - set . . . til Æ - re for Bru - - - de-hu-set.
4. sig - ner med Klok - - ke - klan - - - - - - - - - - - gen. Aa-
Tan - - - - - - gen . . . og sig - ner med Klok - - - ke klan-gen.

stringendo e decrescendo. ritenuto. V. 1-3. V. 4.

1-4. haa! . . . . Aa - haa!
(T. II, B. I.:) Aa - - haa! . haa! Aa - haa!

stringendo e decrescendo. ritenuto.

A. Munch.

Anden Afdeling.

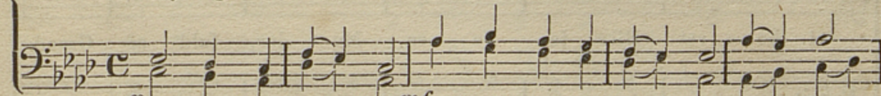
No. 31. Pilgrimssang.

Melodi fra 12te Aarhundrede, *)
harmoniseret af **H. Kjerulf.**

Moderato.

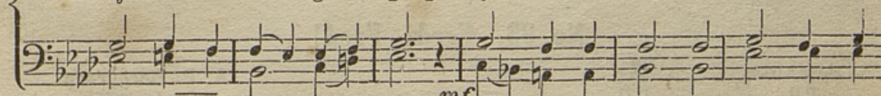
V. 1. Dej - lig er Jor - den, prægtig er Guds Him - mel, skjøn er

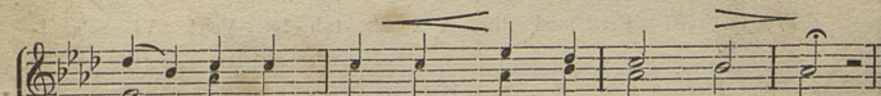
V. 2. Ti - der skal kom - me, Ti - der skal hen-rul - le, Slægt skal
V. 3. Eng-le - ne sang den først for Markens Hyr - der, skjønt fra

1. Sjæ - le - nes Pil - grims - gang! Gjen-nem de fag - re Ri - ger paa

2. føl - ge . . . Slæg - ters Gang — al - drig for - stum-mer To - nen fra
3. Sjæl til . . . Sjæl det lød: Fred o - ver Jor - den! Men-ne - ske

1. Jor - den gaa vi til Pa - ra - dis med Sang!

(B. 1.:) dis med Sang!

2. Him - len i Sjæ - lens gla - de Pil - grims - sang.
3. fryd dig! os er i - - dag en Frel - ser fød!

B. S. Ingemann.

*) Den oprindelige Melodi med tre Vers til blev 1850 funden i Westphalen blandt nogle andre Levninger fra Middelalderen. Sangen skal paa Korstogenes Tid være sunget af Korsfarere og Pilgrimme paa deres Vandringer til Jerusalem.

No. 32. Under Korset.

Andante. *sotto voce.* M. Nanini.

V. 1. Under Korset stod med Smerte, stod med gjennemboret Hjerte Jesu Moder, fuld af Graad.

sotto voce.

V. 2. Ak, hun saa, hvor Sønnen hængte, og i hendes Hjerte trængte ind sig Sværdets skarpe Odd.
V. 3. Ak, hvor sorgfuld, hvor bedrøvet, hvor nedbøjet dybt i Støvet var hun, Guds Velsignede!
V. 4. Hvor hun bæved, hvor hun blegned, hvor hun skjælved, hvor hun segned, da hun skued Sønnens Ve! —
V. 5. Lad mig under Sønnens Jammer føle Smerten, som dig rammer, græde med dig til min Død!
V. 6. Ak, mit Hjertes hele Forsæt er at staa med dig ved Korset, og at dele ret din Nød.

Jacoponus.
(Jacoponus de Benedictis.)

No. 33. Fred! Fred!

Andante. A. P. Berggreen.

pp *p* *mf* *f* *pp*

Fred! Fred! Fred med din Aske, tabte Ven! Vi se's igjen, naar Timeglasset er udrundet! Fred! Fred!

A. P. Berggreen.

No. 34. Julesang.

Andante. Tyrolsk Folkemelodi.

mf

V. 1. Gla - de Jul, hel - li - ge Jul! Eng - le da - le

mf

V. 2. Ju - - le - fryd, e - vi - ge Fryd, San - ge fuld af
V. 3. Fred paa Jord, Fryd . . . . paa Jord, Je - sus - - bar - net
V. 4. Sa - - lig Fred, him - - - - melsk Fred to - ner Ju - le-

1. ned i Skjul; hid de fly - ve med Pa - ra - dis - grønt,

2. him - melsk Lyd; det er Eng - le, som Hyr - der - ne saa
3. blandt os bor! Eng - le sjun - ge om Bar - net saa smukt,
4. nat her - ned; Eng - le brin - ge til Sto - re og Smaa

1. hvor de se, hvad for Gud er skjønt, løn - ligt i - blandt os de

2. den - gang Her - ren i Kryb - ben laa; e - vig er Eng - le - nes
3. han har Him - me - rigs Dør op - lukt; sa - lig er Eng - le - nes
4. Bud om ham, som i Kryb - ben laa; fryd dig hver Sjæl, han har

1. gaa, løn - ligt i - blandt os de gaa.

2. Sang, e - vig er Eng - le - nes Sang.
3. Sang, sa - lig er Eng - le - nes Sang.
4. frelst! fryd dig hver Sjæl, han har frelst!

B. S. Ingemann.

ᵀ No. 35. Lovsang.

Moderato. B. Klein.

p

(T. I, II.:) Him - mel og Jord skal for - - gaa,

(B. I:) men dit Ord, o

f

(B. II.:) men dit Ord. o

f

men dit Ord, o Gud! ej rok - - kes.

Gud! dit Ord, o Gud! ej rok - - kes. Him - mel og

p

Gud! dit Ord, o Gud! ej rok - - kes. Him - mel og

p

(T. I.:) Him-mel og Jord skal for - - gaa,

f

(T. II.:) men dit Ord, o

Jord skal for - gaa, for - gaa, for - - gaa,

Jord skal for - gaa, for - gaa, for - - gaa,

f

men dit Ord, o Gud! ej rok - - - kes.

(T. II.:) Gud! . . . dit

men dit Ord, o Gud! ej rok - - - kes.

f

f

men dit Ord, o Gud! ej rok - - - kes. Højt skal

f

(T. I.:) Højt skal to - - ne din Lov, . . . din

f

(T. II.:) Højt skal to - - ne din

(B. I.:) Højt skal to - - ne din Lov, . , . du

f

to - - ne din Lov, ... din Lov, . . . du

(T. I, II.:) Lov, du e - - vi - - ge Fa - der! i al - - -

(B. I.:) e - - ví - - ge Fa - - der! i al - - - - - - - - - -

e - - vi - - ge Fa - - der! i al - - - - - - - - - -

- -

- -

ff

E - vig - hed. A - - men! A - - men!

ff

E - vig - hed. A - - men! A - - men!

Efter **Matthæi Evang. XXIV, 35.**

ᵀNo. 36. Jesu! du, vor Forløser!

G. Pierluigi da Palæstrina.

Adagio.

p

Je - - - su! du, vor For - lø - - - ser! vi an - raa - be dig,

(B. ll.:) Je - - - su! For - lø - - ser!

p

poco crescendo.

hjælp os du, som ved dit Blod, dit dy - re Blod,

poco crescendo.

som ved dit Blod, dit dy - re Blod har gjen - kjøbt . . . os!

Efter den latinske Tekst.

No. 37. Hymne.

Adagio. Italiensk Folkemelodi.

p mf

Dyb af Kjær-lig - hed, Lys og Her - lig - hed, Ver-dens-

p mf

li - vets For - kla - - rer! Skjæb - ner - nes Le - - - der,

crescendo. *p*

Aan - dens Ud-bre - der! — Held det Folk, du be - va - - rer!

mf *f* *crescendo.*

B. S. Ingemann.

No. 38. Gravsang.

Adagio. **Tysk Melodi** (fra 1690), harmoniseret af **Joh. D. Behrens.**

mf

V. 1. Hvo ved, hvor nær mig er min En-de? Se, Ti - den me - get ha - stig gaar,
hvor let og snart kan det sig hænde, at jeg mit Van-dre-budskab faar.

V. 2. I næ - ste Nat maaske du kal-der min Sjel hen i din E - vig-hed,
maaske mit Le-gems Hytte fal-der, for-in - den So-lens Lys gaar ned.

1-2. Giv mig, o Gud! ved Je - su Tro i Af - skedsti - men Trøst og Ro.

Æmilie Juliane.
Grevinde af Schwarzburg-Rudolstadt. (1686.)

* No. 39. Vaagn op!

Melodi af **Ph. Nicolai** (1599), *)
harmoniseret af **Joh. D. Behrens.**

Maestoso.

mf *f*

V. 1. Zi - ons Væg-ter hæ - ver Rø - sten: Vaagn op! der blin-ker Lyn i
Mid-nats Mulm dig ru - ger o - ver, men Her-rens Ti-me slaar; hvo

mf *f*

V. 2. Zi - on Væg-ter - raa - bet hø - rer, en himmelsk Glæde Hjertet
Her - ren kom-mer, stor og prægtig, af Naa-de stærk, af Sandhed

I. II. *mf*

1. Ø - sten, vaagn op, Guds Stad, Je - ru - sa - lem!
so - ver? I klo - ge Jom-fru-er, her - - - - frem! Se, Her-ren kommer

mf

2. rø - rer, hun vaagner og staar frej-dig op.
mæg-tig; nu rin-der hen-des Stjerne . . . . . op! Ak, kom, du Krone

1. ned! Stat op, tag Lam-pen med! Lad den bræn - de! Paa

2. skjøn, min Je - su, du Guds Søn! Ho - si - - an - - na! Vi

f

1. Je - su Bud stat op, gak ud! han hjem dig fø - rer til din Gud.

f

2. føl - ge med! du har be - redt en Bo - lig os i E - vig - hed!

Ph. Nicolai.

*) Denne Melodi er bleven kaldet Salmemelodiernes Konge.

No. 40. Julesalme.

Tysk Melodi (fra 1599),*)
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

Andante con moto.

mf

V. 1. Af Høi-he-den op-run-den er en Mor-gen-stjer-ne
du Ja-kobs-stammens fri-ske Skud, du Da-vids Søn, min

mf f

V. 2. Du lil-le Barn, liv-sa-lig skjøn, Gud Fa-ders og Ma-
du Lil-je i mit Hjer-te-rum, dit Trø-stens E-van-

mf

1. klar og skjær, af Sand-hed og af Naa-de;
Her-re prud, mig fry-der o-ver-maa-de!

mf

2. ri-æ Søn, hil dig høj-baar-ne Kon-ning;
ge-li-um er sødt som Melk og Hon-ning!

mf

1. Lif-lig, ven-lig, høj og præg-tig, stor og mæg-tig,

mf

1. Kjæ-re Her-re, Him-lens Man-na! Ho-si-an-na!

f

1. rig paa Ga-ver! Liv og Lys ved dig jeg ha-ver.

f

2. Dig til Æ-re glad i Aan-den vil jeg væ-re.

Ph. Nicolai. (1599.)

*) Denne Melodi er bleven kaldet Salmemelodiernes Dronning.

• No. 41. Lovsynger Herren.

Tysk Melodi (fra 1668),
harmoniseret af Joh. D. Behrens.

Moderato.

V. 1. Lov-syn-ger Her-ren, den e - vi - ge Konge med Æ - re,
lov ham, min Sjel, og stem i med de him-melske Hæ - re! Lad nu din

V. 2. Lov-syn-ger Her-ren, som bæ - rer den e - vi - ge Kro - ne!
Jor-de - rig er kun hans Skammel, men Himlen hans Tro - ne. Hans er al

1. Sang, baa-ren af Har-per - nes Klang, jub-len-de Pris ham frembæ - re!

2. Magt, Æ - re og Pris væ - re bragt ham, om hvem Himle - ne to - ne!

J. Neander (1679).

• No. 42-45. Menighedens Svar i Kirken.*)

(Samlede og harmoniserede af Joh. D. Behrens.)

• No. 42. Og med din Aand!

A. M. Luther (1526) B. H. Thomissøns Salmebog (1569). C. Yngre Mel. i den norske Kirke.

Og med din Aand! Og med din Aand! Og med din Aand!

• No. 43. Gud være lovet!

A. Efter Komma- og Periode-Aksenten hos M. Luther (1526).

Gud væ - re lo - vet for sit gla - de Bud - - skab!

*) De fleste af disse Melodier hvile paa de saakaldte Kirke-Aksenter, hvorefter Præsten messer.

B. Yngre Mel. i den norske Kirke.

Gud væ - re lo - - - vet for sit gla - de Bud - skab!

No. 44. Amen!

A. H. Thomissøns Salmebog (1569).

A - - - men!

B. Efter Komma Aksenten hos M. Luther (1526).

A - - - men!

C. Efter Slutningsaksenten hos M. Luther (1526).

A - - - - - men!

D. Efter Slutningsaksenten hos H. P. Lichtenfels (1558).

A - - men!

E. Matheus Ludecus. (Missale 1589).

A - - - - - men!

F. Efter Slutningsaksenten hos M. Luther (1526).

A - - - - - men!

No. 45. Amen! Amen! Amen!

A. Efter Komma-Aksenterne hos M. Luther (1526).

A - men! A - men! A - - men!

B. Efter Periode-Aksenten hos M. Luther (1526.)

A - men! A - men! A - - men!

C. Yngre Mel. i den norske Kirke.

A-men! Amen! A - - - men!

D. Yngre Mel. i den norske Kirke.

Amen! A - men! A - - - men!

Indhold.

De Numere, der ere betegnede med *, ● eller ᵀ, ere Forlæggerens Ejendom gjennem Musiken, Harmoniseringen eller Teksten. + antyder en Forandring af den forefundne Harmonisering.

FØRSTE AFDELING.

ANDEN AFDELING.

